

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

המתן, טיפול לוקח זמן...

עובדי המפעל שיפשו עיניים כלא מאמינים, שוב צועד בעל המפעל יד ביד עם המנהל לשעבר...

מנהל זה הועסק עד לפני שנה במפעל, ותחת ניהולו הכושל צבר המפעל הפסדים קשים והגיע כמעט לכדי התמוטטות מוחלטת.

יהיר ושחצן היה המנהל הזה, הוא לא היה מוכן לקבל תכתיבים מאף אחד, עשה ככל העולה על רוחו ולא אבה להטות אוזן לעצותיהם של כלכלנים מומחים. סמך על שיקול דעתו בעיניים עצומות, לא היה מוכן להמתין רגע להתייעצות; ברגע הקודם העלה רעיון וברגע שלאחריו הוא כבר בוצע. אין פלא שהמפעל הלך וקרס. בסופו של דבר הוא פוטר מתפקידו וכך ניצל המפעל ברגע האחרון.

עתה הוא מגיע שוב, בעל המפעל הזמין אותו לבוא ולנהל שוב את המפעל: "אני מוכן להחזיר אותך לתפקיד", הוא אומר לו, "בתנאי שתהיה כפוף מעתה ליועץ מומחה, הוא יכשיר אותך לעבודה רבת אחריות והו ילמד אותך את רזי המקצוע".

האיש מסכים בליט ברירה, ולמחרת הוא מתייצב בלשכתו של היועץ, אבל זה דוחה אותו: "אני עסוק היום, אולי תנסה מחר". ביום שלאחריו חוזר הדבר על עצמו - "יש לי עומס לא צפוי, תנסה להגיע בתחילת שבוע הבא..."

חולף שבוע ולאחריו גם חודש, התירוצים מגוונים אך ייעוץ בפועל - אין. האיש חש תסכול, הוא מרגיש שבעל המפעל והיועץ מהתלים בו, הוא כבר רצה באמת להתחיל מחדש - ועתה הם משהקים בו בילך ושוב.

את מרירותו הוא שופך על בעל המפעל, אך הלה נשאר שליו: "תבין יקירי, הידע העיקרי שאותו אתה חסר הוא הכוח להמתין. יהירותך גרמה לך שלא תוכל להמתין לרגע כדי לשמוע חוות דעת נוספת, כיבדת מאוד את מאווייך ולא יכולת לדחות את הוצאתם לפועל. כך הגענו לאן שהגענו. רק כשאראה שאתה כנוע ולומדת להמתין ולדחות סיפוקים, אז אדע כי גברת דייק לנהל מפעל בסדר גודל כזה. כניעה וסבלנות הן הפרקים הראשונים בהכשרתך..."

חודש אלו, כל אחד רוצה להתעורר בתשובה, מרבים בתפילות, בחשבון הנפש, צועקים ומעוררים רחמים; הקב"ה הרי "הזמין אותנו לנהל שוב את המפעל" על אף הניהול הכושל של השנה כולה...

הקב"ה מוכן להתחיל עמנו דף חדש ולתת לנו את ההזדמנות לשוב על אף כל העוונות המרים, אבל תנאי אחד הוא מתנה אתנו, שמעתה לא נלך אחר נטיות לבנו אלא נקשיב ונציית לדברי הצדיקים שמלמדים אותנו מה ואיך לשוב.

והאדם מנסה מחדש, הוא כבר מוכן ללמוד ולשמוע מה בפי הצדיקים לייצעו - ודווקא אז מתחילות הדחיות, הלב נאטם, הטרדות מתרבות, היצר משתולל. הוא מנסה פעם ופעמיים, הוא רוצה שדברי הצדיקים ישפיעו עליו אך כמו חומה מפרידה ביניהם לבינו.

וכאן מגיע תור הטרונות: "כל כך רציני לשוב, כל כך רציני להתחיל מחדש, ומהתלים בי. קוראים לי לנצל את ההזדמנות החדשה שנוצרה בחודש אלול - ולבסוף מזמנים לי עיכובים וניסיונות שלפעמים קשים יותר מאלה שהיו לי עד כה".

אך עלינו לזכור, הפרק הראשון והיסודי, הלימוד העיקרי ביותר שעלינו ללמוד הוא: להתמתן!

כי עוונותינו נובעים מגאוותנו, מהכבוד שאנו רוחשים לרצונותינו ונטיות לבנו, שהרי רצונו של אדם - זהו כבודו, וכל כוח היצר נובע מכך שהאדם מכבד את אותם רצונות. הגאווה הזאת לא נותנת לאדם להיכנע ולשמוע משהו שהוא לא רוצה, וברגע שהוצתה בלבו תאוה כלשהי, הוא רץ וממלא אותה, מתוך הנחה שזה הדבר הטוב ביותר עבורו.

בכן, אם אנו רוצים לרפא את נפשנו ולפתוח דף חדש - עלינו להתרגל תחילה להמתין, לוותר על הכבוד העצמי שגרם לנו לכבד את תאוות לבנו במהירות, בלי לבקש עצה.

עלינו לזכור, שההמתנה עצמה היא התרופה! מנסים לשוב בתשובה וזה לא הולך, מנסים להתחיל לפרוש מרע אך ללא הצלחה, זו איננה תקופת המתנה ללא תועלת, זה חלק מתהליך הריפוי!

אם נשכיל ללמוד להמתין ולצפות לישועה הרוחנית ונייחל לכך בדומיה, ללא טרונות, הרי זה עצמו יטהר אותנו מהגאוה העכורה שהיא שורש כל הכישלונות והרעות.

וזהו הנקודה היסודית ביותר בבואנו לחזור בתשובה. רק כך יש לנו תקווה שאכן נשתנה באמת ונתחיל לשמוע בקולו של היועץ האמיתי - צדיק האמת.

(על פי ליקוטי מוהר"ן ח"א ו' וליקוטי הלכות' שבת ז')

"והזהיר לעשות כרוז"

"אמר: הראש השנה שלי עולה על הכל. והיה פלא אצלי - מאחר שהמקורבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקורבים אלי שיהיו כולם על ראש השנה, איש לא יעדר? כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה."

"והזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקורב אליו, יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש; ומי שזוכה להיות על ראש השנה, ראוי לו לשמוח מאוד מאוד. אכלו משמנים ושנו ממתקים... כי הדות ה' היא מעווכס" (הפמיה ח), וזה נאמר על ראש השנה" (דחי מוהר"ן ת"ג).

ההכנות לקראת הקיבוץ הגדול בראש השנה וההערכות הלוגיסטיות לקליטת אלפי הבאים להסתופף בצל הציון הקדוש באומן, הגיעו לשיאן. ההרשמה במשרדי הנסיעות, שיווק האוהלים וכו' מצויים כבר בעיצומה של העבודה ההולכת ונשלמת.

על מנת שנוכה בעורת ה' לקלוט את האלפים ללא שום תקלות, מתבקש הציבור להתפלל שחפץ ה' בידינו יצליח ונוכה לקיים את רצונו של הצדיק מתוך יישוב הדעת.

תכלה שנה וקללותיה. תחל שנה וברכותיה.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	דף היומי
א	ט	ח"א	ה"ח	ה"א	ב"ב
ב	י	עו.	פא	מג-מד	ח
ג	יא	עז.	פב	מה-מו	ט
ד	יב	עז.	פג	מז-מח	י
ה	יג	עז.	פד	מט-נ	יא
ו	יד	עח.	פה	נא-נב	יב
ז	טו	עח.	פו	נג-נד	יג
ח	טז	עט.	פז	נה-נו	יד

יום של הפצה

ט"ו באבול

להצלחת ר' יונתן בנימין בן מרים רייזל גרינצווייג פתנסה בשפע, נחת מהילדים וכל הברכות

ט"ז באבול

לעילוי נשמת מרים בת ר' שלום הונצח ע"י בנה יואב ולצמן

י"ל ע"י
אוצרות
ברסלב
02-9950000
Tel. 1-718-8552121

ת.ד. 50617 בית שמש
טל' במשרד: 02-9993338 02-9926066

bra Slav@actcom.net.il

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

אומן ראש השנה

הנשמה האלוקית, כמו שכתוב "ונשמתי שדי תבנים" (איוב ל"ב ח) - ועל ידו הוא מכיר את המציאות הרוחנית שמסתרת מאחורי זו החומרית והיא זו שמחיה ומקיימת אותה.

לכל אדם טבע אחר, וממילא - ניסיונות אחרים והסתרות אחרות. לכן יש לכל אדם גם נשמה שונה שבכוחה לגלות את ההסתרות המיוחדות לו, או בלשון הסידות - להמתק את הצמצומים השייכים לו באופן פרטי.

עד כאן פחות או יותר הדברים פשוטים וידועים. רבינו מוסיף ומגלה לנו שלב נוסף בנושא זה, שמלבד השכל הפרטי שיש לכל אדם ונודע להתמודד עם ניסיונותיו האישיים, יש גם שכל כללי, שהוא דרגה יותר גבוהה של חכמה.

שכל כללי זה נועד לגלות את כל ההסתרות שיש בכלל הבריאה, וכל השכליים הפרטיים של כל אחד ואחד מקבלים כוח וחיות מהשכל הכללי הזה, כמו שכתוב בזהר (בשלה ס"ב): "אורייתא - מחכמה עילאה נפקת" (= התורה יוצאת מהחכמה העליונה). כלומר, שהתורה המורכבת משכליים פרטיים רבים - כיצד להתנהג במקרה זה וכיצד ולפסוק בדיון זה וכן הלאה - כל השכליים הללו כולם יוצאים מדרגה גבוהה יותר המכונה "חכמה עילאה".

שכל גבוה זה מכונה "קודש הקודשים", כי הוא שופע קדושה ושכל לכל השכליים והקדושות הפרטיים. כך מובן גם ענינה של אבן השתייה שהייתה מונחת בבית קודש הקודשים וממנה נברא העולם - כי השכל הכללי הזה שמגלה את ההסתרות שיש בכל הבריאה הוא השכל שמחיה את כל הבריאה ועל ידו נבראה.

"מה שנוסעין על ראש השנה לצדיקים, כי ראש השנה הוא יומא דינא של כל השנה, וכל אחד ואחד בא עם קדושתו וצמצומו אל הצדיק הדור... ועל ידי זה נמתקים כל הדינים. כי הנפשות הם בחינת אבנים, כמו שכתוב (איכה ד): 'תשתפכנה אבני קדש', ונכללים בתוך הצדיק הדור, שהוא בחינת 'אבן שתייה', ועל ידי זה נמתקים כל הצמצומים".

(ליקוטי מוה"ר"ן ה"א ס"א)

ראש השנה באומן - מציאות בלתי נתפסת. בלי לחוות אותה בפועל, אי אפשר לתאר אותה. אבל רבינו מספק לנו במאמר זה תשובות לכמה שאלות שנשאלות בהקשר הזה:

לשם מה צריכים לנסוע לצדיקים? מה חסר בתפילה הפרטית של כל אחד? מדוע דווקא בראש השנה? מה אנו מקבלים בעצם מראש השנה של הצדיק?

נסה להבין מעט קט, על קצה המזלג.

העולם כולו מלא הסתרות, כל מציאות חומרית היא בעצם הסתרה שמסתירה את כבוד השי"ת שברא אותה, והיא נותנת מקום לחשוב כאילו העולם כמנהגו נוהג והטבע הוא ששולט ביקום.

מכאן גם כל הפיתויים והניסיונות של האדם, שמושכים וגוררים אותו אחר חושיו ותאוותיו החומריות כבהמה ה'.

העבודה שלנו היא לעמוד בניסיון ולגלות את ההסתרות הללו - להאמין ולדעת שמלא כל הארץ כבודו ואין עוד מלבדו.

הכוח שניתן לאדם לגלות הסתרות אלו הוא השכל - שבו מתלבשת

זאת אחת הסיבות שלא די בעבודה הפרטית של האדם, אלא הוא גם צריך להגיע לצדיקים, כי הצדיקים זוכים לשכל הכללי הזה, כמו שכתוב על יהושע בן נון "איש אשר רוח בו" ודרשו חז"ל "שיודע להלך כנגד רוחו של כל אחד". הצדיקים זכו לשכל כללי ולנשמה כללית שהיא זו שמשפיעה שכל וקדושה לכל אחד. ולכן הצדיקים מכונים "אבן שתייה", כמו שכתוב: "כי לד' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" (שמואל-א ב ח).

על כן צריך לנסוע לצדיק, כדי שהשכל הפרטי של כל אחד יקבל מהשכל הכללי ומהנשמה הכללית.

עד כמה שהדברים נכונים בכל ימות השנה, שצריך לקבל מהשכל הכללי כדי לגלות את ההסתרות, הרי שבראש השנה הם נכונים שבעתיים.

כי העולם נברא, כידוע, ב"ה, וביום זה מקופלים כל ההסתרות וכל הניסיונות שעל כל אחד לעמוד בהם במשך כל השנה, כי ראש השנה הוא יום הדין, וכל המאורעות של השנה, שהם בעצם ההסתרות והניסיונות, נגורים אז.

לכן דווקא בראש השנה צריכים להיות אצל הצדיקים, כדי לקבל מהם שכל להתמודד עם כל הניסיונות שיהיו במשך כל השנה.

וזהו המתנה שאנו מקבלים מצדיקי הדור בראש השנה - שנה של עבודה רוחנית מוצלחת, שכל המאורעות והניסיונות לא יוכלו להסתיר בפנינו את אור הבורא יתברך ונכיר ונדע בכל רגע שמלוא כל הארץ כבודו ונעבוד אותו בהתאם.

היש לך שנה טובה ומתוקה מוז?

החסיד המופלא רבי יצחק ברייטר הי"ד

לעשות כן. כאשר נוסדה העיר בני ברק, יצר קשר עם מייסדה ר' יצחק גרשטנקורן, על ידי גיסו ר' יוסף ארליך מחסידי ברסלב, והגה תוכנית ליישב חסידים מפולין בעיר זו, אולם הדבר יצא לפועל באופן חלקי בלבד.

כשעלה הצורך הנאצי לשלטון, הביע חשש רבמכוונותיו. לדאבון לב, עלתה נשמתו הקדושה בסערה השמימיה במחנה טרבלינקה.

דברי תורתו והישיר-ידידות' שחיבר לכבוד רבינו, התקבלו באהדה על ידי חסידי ברסלב, וזכרו נותר בקרבם לדורות עולם.

נקודה

מחשבה עלולה להגשים את עצמה. שמור עליה. (על פי שיחות הר"ן מ"ז)

הטהורה, ומאוחר יותר הפיצה ברחבי פולין. בשנה השנייה להתקרבותו, לקראת ראש השנה תרס"ז, נסע לאומן, יחד עם עוד שבעה מקורבים חדשים. מאז, כל עוד התאפשר הדבר, היה נוסע לקראת כל ראש השנה לאומן, גם כאשר מניעות כבדות עמדו בדרכו.

רבי יצחק ניהן בפה מפיץ מרגליות ובדברי חן, וקירב רבים בפולין לחסידות ברסלב. יהודים רבים שנתפסו ברשת ההשכלה והתרחקו מיהדותם, שבו בתשובה שלמה לאחר ששמעו את דברי רבינו מפיו.

בכתביו הוא מרבה לדבר על חשיבות ההתבודדות, "כי עיקר התקרבות לרבינו ז"ל ולדרכיו הקדושים - להתבודד בכל יום, חוק ולא יעבור; ובלי זה, תדע שההתקרבות הוא מהשפה ולחזין".

מידות האמונה והביטחון היו קבועות כיתדות בלבן. פעם, כאשר נשפט למאסר באשמת שווא, קם וברך בשמחה "ברוך דיין האמת". בהיותו במאסר ראה שמגלחים לכל האסירים את זקנם, התפלל לה' לבל ישחיתו את זקנו. והנה קרה הפלא, כשגילחו את האסיר שלפניו, נשברו המספרים ונמנע מהם לגלח גם אותו. ימים ספורים לאחר מאסרו כבשו הרוסים חלק גדול מפולין ושיחררו את כל האסירים מכלאם, והוא ביניהם.

השתוקק מאד לעלות לארץ ישראל ואף עודד רבים

אברך צעיר היה בבית מדרשו של הגה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין, כאשר הגיע לידיו הספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן'. המאמרים הקדושים שבספר הקדוש הזה האירו את חדרי לבו באור יקרות, והוא השתוקק להכיר את חסידי ברסלב ההולכים בדרכו של צדיק נורא זה.

הוא שיגר מכתב לאומן, בו הוא ביקש מהחסידים שם, שישלחו לו את שאר ספרי רבינו, ויטעימוהו עוד מאור האורות.

הכתובת היחידה באומן שהגיעה לידיו, הייתה של חנות ספרים. בימי ערב פסח קיבל מוכר הספרים את האיגרת, אך לא ידע מה לעשות בה, והניחה בקרן זווית.

בפלאי ההשגחה הגיע אל החנות החסיד רבי געצל, מעובדי ה' המופלאים שבחסידי ברסלב. המוכר נזכר במכתב ומסרו לו. למקרא הדברים התפעם רבי געצל, הראה את המכתב לחבריו, וכולם כתבו מכתבים גדושים בדעת רבינו לאברך הנמצא בפולין הרחוקה. את המכתבים צירפו לחבילת ספרים ושלחו אותם אל הכתובת בלובלין.

רבי יצחק התרגש למקרא המכתבים ולקבלת הספרים. לימים סיפר, שיותר מכל השפיעו עליו דברי החסיד הגדול רבי שמשון ברסקי, שבין השאר כתב לו: "אם יזכה לבוא למחננו - יבחין בין האמת לשקר". ואכן, דרך חסיד מובהק זה התודע אל פנימיות דעת רבינו ודרכו

כשהרבי הוא העורך דין...

בימי הדין הירבו אנ"ש להתחנן עבור נפשו של ר' חיים הזקוק לרחמים מרובים. כי אם לא די באשמותיו הכבדות הוסיף לסאת "עוונותיו" את אי התייצבותו למשפט במועד.

ראש השנה עבר ור' חיים אסף את מטלטליו לשוב לביתו. השהיה בציון בימי ראש השנה, מרפא היתה לנפשו וסיפקה לו צידה לבאות. באמונה איתנה נסע הביתה, מאמין בכל לבו כי איש לא יוכל להרע לו או לשנות מאשר נקבע עבורו בשמים.

מיד בשובו מיהר אל עורך דינו לשאול על משפטו, אם התקיים בהעדרו ומה פסקו לו. הוא התכונן לפרץ של גערות מפיו: בגלל שלא באת!... היות שלא התייצבת!... כבר אמרתי לך כי רק חסר דעה נוהג כפי שנהגת!...

אבל עורך דינו חיך אליו בשמחה. אין לך מושג איזה נס ארע לך! אמר, בהגיעי לבית המשפט נודע לי כי התובע הראשי מת מיתה חטופה, אי לכך נדחה המשפט למועד אחר.

והרי כבר נאמר: כיון דאידיח - אידיחי...

המשפט התקיים כעבור זמן מה במינויו של תובע אחר, ואם התובע הראשון ידוע היה כשונא ישראל מופלג, מושחת ורע מעללים - מונה עכשיו לתובע אדם הגון שלא איבד צלם אנוש. הוא הגיש את התביעה ברחמנות, דיבר בנועם ושיכנע את השופטים בצדקתו של היהודי.

ר' חיים פוקס שב לביתו לחיים טובים ולשלום. הוא ידע בביטחה כי נסיעתו לאומן העמידה לפניו את העורך דין הטוב ביותר...

מציב מכשולים ומהמורות שונות בדרכו בתור מניעות, חייב הוא להתגבר, ועל אף הכל לנסוע לאומן.

כשהחליט ר' חיים לנסוע לאומן בשנה זו כבכל שנה ושנה, שככה מעט סערת לבו. הוא ייסע ויהי מה, אבל עליו להודיע תחילה לעורך דינו כי לא יוכל לעמוד למשפט ביום המיועד, כי חייב הוא לנסוע לפני המועד הנקוב באופן דחוף שאינו ניתן לשינוי.

בשומעו את החלטתו של ר' חיים, הביט בו עורך הדין בתדהמה, מנסה להבין מהבעת פניו אם אינו מתלוצץ. אבל מה מקום לליצנות במצב חמור כל כך? וכשראה כי ר' חיים אינו מוסיף או גורע מדבריו, הגיב בסערת רגשות:

"כלום יצאת מדעתך?! מדובר במשפט קובע בין חיים למוות, ולך יש עסקים חשובים יותר?! והרי כל אשר לו ייתן האדם בעבור נפשו!"

דבר משפטו הנורא של ר' חיים התפשט בקרב כל קהילות אנ"ש, ובערב ראש השנה הירבו תחינה ותפילה עבור אחד המובחרים בחבורה - ר' חיים פוקס שבדאי לא יגיע השתא לאומן בהיותו מסובך בצרה גדולה שנקלע אליה.

אבל עוד הציבור מתפלל ברתחת הלב לשלומו, הגיע ר' חיים פוקס בכבודו ובעצמו לציון...

עושרו של ר' חיים פוקס, תושב חרקוב, עורר את תשוקתם של שליטי הקומוניזם, שרצו לחמוס את כל אשר לו, בדרכים "חוקיות".

חומדי המזון מצאו במהרה עילה להיטפל אל היהודי העשיר ונשוא הפנים, ואחרי שרקמו את העלילה כולה, שלחו אליו איגרת שבה פרטו את "אשמתו" בציון היום המיועד למשפטו, לפי מניינם.

ר' חיים פוקס, יהודי תלמיד חכם ובר דעת, חסיד ואיש מעשה (התקרב לחסידות ברסלב על ידי החסיד המפורסם, העובד השרף ר' נאשקע טולטשינער, נכד מוהר"ח) עיין באיגרת שנשלחה אליו מבית המשפט הרוסי האימתני, והבין כי נקלע לצרה גדולה. ואם לא די בכך, התברר לו כי יום המשפט חל לפי התאריך העברי בדיוק ביום ראש השנה!

ר' חיים לא התמהמה, מפני חובת ההשתדלות התקשר מיד עם עורך-דין ידוע. הוא סיפר לו את דבר העלילה, הראה לו את איגרת האישום, וסיים את ביקורו בהשאת סכום נכבד על שולחנו.

הלה הביטח לעשות כל שביכולתו והחל מיד בהליכים נחוצים לסנגר על שולחו.

בינתיים עשה ר' חיים חשבון נפשו והחליט: מדי שנה בשנה נוסע הוא לראש השנה לאומן, כפי בקשתו הנחרצת של רבינו הקדוש, למה תגרע שנה זו? ואם הבעל-דבר

השבוע לפני...

השבוע לפני 172 שנה

■ שבת פרשת "כי תצא" שנת תקצ"ז - במחיצתו של מוהר"ת.

באותה תקופה התגורר רבי נתן בעיר נְמִירוֹב, אליה גורש שנתיים קודם לכן מהעיר ברסלב, בעקבות מאמצי מתנגדיו לדכא את רוח תלמידיו ולעצור את השפעתו הברוכה עליהם. אולם התלמידים שהשתקפו לשמוע דברי אלוקים חיים מפיו, לא השלימו עם העדרו מן העיר, והיו עושים את דרכם לנמירוב בשקט ובעננה. אך "לא כל העתים שוות", פעמים זכו לשהות אצל רבי נתן בשבתות ומועדים, ואילו פעמים די רבות הסתפקו בביקור קצר מפחד המתנגדים.

מכתבו של רבי נתן מאותן שנים קשות, מלאים בדיווחים על כך. במכתב הנושא את התאריך יום א' בהעלותך תקצ"ז, הוא כותב: "מן הסתם שמעתם קצת מוגדל הרעש עלינו שנתהווה פה אחר נסיעתכם, והוכרחתי יתקף לגרש מביתי את שני אנשים שהיו בביתי, וגם עתה חלילה שיבוא אדם לביתי על שבת קודש כי אם בימי החול, כי מתפארים שימסרו חס ושלום. ה' יתברך ירחם ויתקן הכל מהרה, וקויתי לה' שהכל יתקן לטובה בקרוב... ושיבני לביתי לברסלב לשלום מהרה, למענו ולמען צדיקו האמת, לא לנו ה' לא לנו כי לְשִׁמְךָ תֵּן קְבוֹד וכו'".

לאחר זמן קצר נרגעו הרוחות, והתנועה לנמירוב החלה לזרום מחדש. בשבוע דן, פרשת "כי תצא", התקבצו אצל רבי נתן כמה תלמידים, ובהם החסיד המופלא רבי ישראל מליפּוֹבְיִין (שלאחר מכן היה למחוטנו של מוהר"ת). רבי נתן לימד את התורה השבועית "כי תצא למלחמה" (מתוך ילקוטי מוהר"ן ח"ב פ"ב) וביאר אותה בטוב טעם ודעות, כשהוא מגלה לקהל שומעיו "הלכה נפלאה שחידש זה עתה על תורה זו (מופיעה בילקוטי הלכות חושן משפט, עדות ה').

למחרת השבת המרוממת, כתב רבי נתן נרגשות לבנו: "תהלה לא-ל דברנו דברי אמת מענין התורה 'כי תצא' - מענין 'כסדר' ושל א' כסדר'. ובודאי נצרך לך דיבורים אלו גם כן, כי כל מה שעובר עליך מה שהוא נגד רצונך, הכל הוא מבחינת 'שלא כסדר'... שים לבך! הנשמע כואת, לומר תורה כואת על דיבורים אלו - 'שלא כסדר' שיה עובר על כל אדם - ולא נמצא מי שיאמר תורה על זה, בפרט תורה נפלאה כואת העולה עד אין סוף וורדת עד אין תכלית, להרים ולהגביה המונחים בעשר כרתין דמסאבותא" (=עשרה כתיי הטומאה) אשר אין ירידה למטה מזה - גם עליהם הגיע רחמינו בדור הזה לעוררם ולהקיצם, לתומכם ולסעדם, להחלימם ולרפאותם, להחיותם ולשמחם".

לחידודא

חידה מס' 22

מתוך מאות תשובות שהגיעו למערכת, רק אחדות מהן היו נכונות. לכן אנו מפרסמים שוב את חידה מס' 22 מהשבוע שעבר:

באיזה תאריך במדויק, יום, חודש, שנה, בא רבינו הקדוש לגור בעיר ברסלב?

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-99-50000. לאחר בחירת שפה, הקישו 1-9-2-1 והשאירו הודעה עם שם, כתובת ומס' טלפון. בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה, תיערך הגרלה על זכות קניה בסך 100 ₪.

מסילות

ליבוך המסילות בעבודת ה'

שאלה:

מה היתה דעתו של רבי לוי יצחק בנדר על הנסיעה מארץ-ישראל לראש השנה באומן?

תשובת הרב משה ראובן בינגשטומק:

זכיתי להכיר את רלו"צ ז"ל בער"ח ניסן תשכ"ד, ומאז שנת תשל"א הייתי כמעט צמוד אליו במשך ח"י שנים, עד עלייתו לגנוי מרומים בכ"ב תמוז תשמ"ט.

עד לשנותיו האחרונות היה מרבה לדבר על גודל החיוב לנסוע לאומן לר"ה, אף לבני ארץ ישראל, והיורה לדבר בשבח גדולי אנ"ש שמסרו נפשם וגופם ונסעו מדי שנה לר"ה, כר' נתן ב"ר יהודה ור' מאיר מטפליק. כן סיפר איך שרבי אברהם ב"ר נחמן נסע מארץ ישראל לאומן בכל שנה, מותרני"ד עד תרע"ד, למרות שסבל מאד מטלטולי הדרך, ובעיקר מחוסר הצניעות בדרכים, והיה נודר בכל שנה שלא ייסע יותר, אך כשהיה מתקרב ראש השנה, החל ליבו בוער לרבינו כאש יוקדת, והתיר את נדרו.

אולם לא אשכח באיזו התלהבות דיבר על ר' אפרים ב"ר נפתלי, שהיה זקן מופלג (בגיל השעים) ונסע מא"י לאומן, וכששאלוהו: "אולי ח"ו תסתלק בדרך ויקברוך אי שם שלא לפי כבודך?" אמר: "אפילו מען זאל מיר באגראבן אונטער א פארקען (כלומר אפילו שיקברוני מאחורי גדר בית הקברות, במקום שבו קבורים פושעים) - העיקר שאסע לרבי לר"ה!!!" הוסיפו לשאול אותו: "אולי תסתלק לפני שתגיע?" השיב: "אז הרי הייתי בשנה שעברה.

זכורני כיצד החל רבי לוי יצחק לתכנן את הנסיעה לאומן לר"ה, ותיאר כיד ה' הטובה עליו איך שנאמר את הסליחות של זכור ברית: בבית המדרש במאה שערים, ובבוקר נטבול כאן במקווה ואחר כך ניסע לקלויז באומן שנקבל לידינו...

בתקופה האחרונה לחייו, כשנפרצה הדרך לאומן, ורבי לוי יצחק שהיה עדיין תחת השפעת אכזריות השלטונות הקומוניסטיים שגזרו עליו מיתה - לא עיכל את הדברים, ואמר לי: "גם כשהכלב ישן הוא ערני ומסוכן..." עם זאת, לאחר ר"ה תשנ"ט, כשהזכור הנוסעים בשלום ור' מיכל דורפמן סיפר לו על הצלחת הנסיעה ועל מסירות נפשו של הצדיק רבי שמואל שפירא, התלהב רלו"צ והרים את ידיו וענינו לשמים, וקרא: "ר' שמיל ר' שמיל, העיניים הטהורות שלו".

כשהתקרב מועד הנסיעה לר"ה תש"ן, וכל תלמידיו נרשמו לנסיעה, נפוצו שמועות בשם רלו"צ שלא ברור אם גם מארץ ישראל צריך לנסוע לראש השנה באומן. אני ששמעתי אותם במשך כל השנים דורש בחשיבות הנסיעה, לא יכולתי להתאפק, ובעת שליוותי אותו לביתו (בפעמים האחרונות שעוד יצא לבית הכנסת) יחד עם ידידי ר' יצחק חשין, שאלתי אותו אם נכון הדבר שאמר כי אין הלכה ברורה בזה. ענה לי "אני רק אומר שאני אינני יכול לנסוע". אמרתי לו: "הרי הדרך כל כך קלה ונוחה". אמר לי: "האם אתה חושב שאינני יודע בן כמה אני?..."

הבנתי את כוונתו והודעתי, אך אזרתי אומץ ואמרתי לו: "רלו"צ, כיום תוך שלוש שעות ניתן להחזירם לארץ". ענה לי: "לא, באותו היום שאסתלק ברצוני להיקבר". אמרתי לו: "גם זו לא בעיה, שלוש שעות ואתם כאן". אמר לי: "אינו דומה קולטתו מחיים לקולטתו לאחר מיתה".

כאן הפסקתי להתווכח. ראיתי שרבי לוי יצחק יודע את מצב בריאותו הרופף, והוא ביישוב דעתו מתכוון לנסיעה לעלמא דאתי.

אני וחברי היקרים, תלמידיו הקרובים ביותר, עומדים ומשתוממים איך אפשר לומר שהוא שלל את הנסיעה לאומן - לאחר שמסר נפשו על נסיעותיו לציון הקדוש, כפי שהתבטא שהדרך היתה מחופה בחודי חניתות - ולומר שהתנגד ח"ו לנסיעה לאומן לר"ה? ברור כשמש שאם היה בחיים עמנו, הוא היה נרשם ראשון לנסיעה, כאשר ב"ה איכשר דרא והנסיעה קלה כל כך.

מאורות

צוהר לפרשת השבוע

"לא תרצה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו" (דברים כב ד). "עמו - עם בעליו, אבל אם הלך וישב לו ואמר לו הואיל ועליך מצוה, אם רצית לטעון טעון - פטור" (רש"י).

הצדיקים מרחמים על עם ישראל ועוזרים גם לרחוקים שבהם לצאת מחטאיהם ומההרגלים הרעים ולהתקרב להש"ת, שעל ידי זה יזכו להי נצח.

אבל גם הצדיקים אינם יכולים לעזור אלא למו שהוא בעצמו רוצה ומשתדל לשוב לה' אך קשה לו. אבל מי שסומך רק על הצדיקים שהם יקרבנו אותו, והוא בעצמו אינו משתדל כלל - לאדם כזה הם לא יכולים לעזור, כי האדם נברא כדי שהוא בעצמו ישתדל ויתאמץ לעבוד את השי"ת, ולא שמישהו אחר יעשה את העבודה בשבילו.

זה שמרומז בדברי חז"ל על מצוות טעיה, שאם רואים אדם שנתקע בדרך וחמורו רובץ תחת משאו, מצווה לעזור לו ולהקים עמו. אך זאת בתנאי שבעל החמור מסייע לו, אבל אם הוא אומר "הואיל ועליך מצוה, טעון אתה בעצמך" כי אז פטורים מלעזור לו.

(על פי ליקוטי הלכות, אבידה ומציאה ג טו)

"פי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך" (דברים כב ה).

אם אתה רוצה להתקרב להש"ת ולשוב בתשובה, שים לבך למחשבות שלך, העסק עצמך תמיד במחשבות קדושות של תורה ויראת שמים, ואל תיתן למחשבות שלך אפשרות "לברוח" לכיוון לא רצוי.

אומנם טבע המחשבות שהן מתרועעות כל הזמן ומושכות זו את זו, כמו גלים סוערים וגועשים, בכל זאת בידי האדם לעצור אותם, כמו שכתוב על הים: "ואומר עד פה תבוא ולא תוסיף ופה ישית בגאון גלך" (איוב לה א).

דבר זה חשוב ביותר מכיוון שתקון כל הפגמים תלוי בטהרת המחשבה, כמו שכתוב בזה: "כולא במחשבה אתברירו" (=כל הבורים, התקונים, נעשים על ידי המחשבה). זאת ועוד, המחשבות הרעות הן הן יצרו הרע של האדם, כמו שכתוב "כי וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום" (בראשית ו) והן משפיעות על כל פעולותיו.

כך נלמד מהפסוק "כי תבנה בית חדש" - כשתרצה לבנות מחדש את בנין הקדושה שלך - "ועשית מעקה לגגך" - שמור את הגג שלך, את הראש, שלא יגלוש למחשבות אסורות - "ולא תשים דמים בביתך" - אז תינצל מ'דמים', מחטאים, כמו שכתוב (תהלים כו ט) "אל תאסוף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי". כי כשתשמור את המחשבה שלך, המעשים שלך יהיו שמורים.

(על פי ליקוטי הלכות, מעקה א)

אוצרות ברסלב

- לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
- בארה"ב (1)718-8552121
- מוקד הישועות** העברת בקשות
- לקברו של רבי נחמן מברסלב באומן 1-800-255-522
- התאחדות הבחורים דחסידי ברסלב בארץ הקודש**
- אגף שיבוץ בישיבות 02-9928999
- תנות ספרים ברסלב**
- מא"ש 110 ירושלים 02-6286823
- חדר ספרי ברסלב**
- אלשיך 5 בני ברק 052-7653662
- הרב דוד קרמר-מוהל מוסמך** מוהל בית החולים "ביקור חולים"
- בעמח"ס "מסורת הברית" 052-7656777
- מבצע 'ספורים ירושלמיים'**
- כל כרך 33 ש"ח בלבד 057-3122065

מידעון

הנסיעה הגדולה ראש השנה אומן

החיים עם שותפים

הרצדיקים

ירושלים: רח' בית ישראל 38 בני ברק: רח' רבי עקיבא 62

02-5410100 (ארצי)

נמשכת מכירת כרטיסי הלינה והאוכל

לרווחת העולים אומנה, במתחם האוהלים המיוחד שעונה על כל הצרכים הגשמיים והרוחניים כאחד!

אומן של יישוב הדעת

מחיר כרטיס לינה + ארוחת חלה: מיטה תחתונה: \$205 מיטה עליונה: \$195

אש"ל אומן

לשוחם על ציון רביה'ק י"ע - ר"ה אומן תש"ס

מוקד מידע ארצי: 052-76-577-64

בשבילך? ספרינטר!

ספרינטר הינו כינוי לרכב מיניבוס יוקרתי, המכיל 17 מקומות-ישיבה מרווחים ונוחים. חב' פניס מציעה לך השנה לשעות את הטיעה השקטה, הרגועה והנוחה, מהטרמיל, בואכה הציון הקדוש אומנה, עם רכבי ספרינטר מפוארים.

אם אתה מציע לאומן בתי"ר"ה הנציל"ט בטיס סדייה - התקשר עוזי בויס:

מוקד הרשמה ארצי: 057-3191020

נסיעות פנים מסביב לשון

איתן מהנחיתה עד ההמראה

פניס PNIM

שירותי פנים באוקראינה

ג'ד' היום עשה השם נגילה ונשמחה בך

הופיע הספר שרבים
ציפו לו

ויאמינו בה' ובמשה

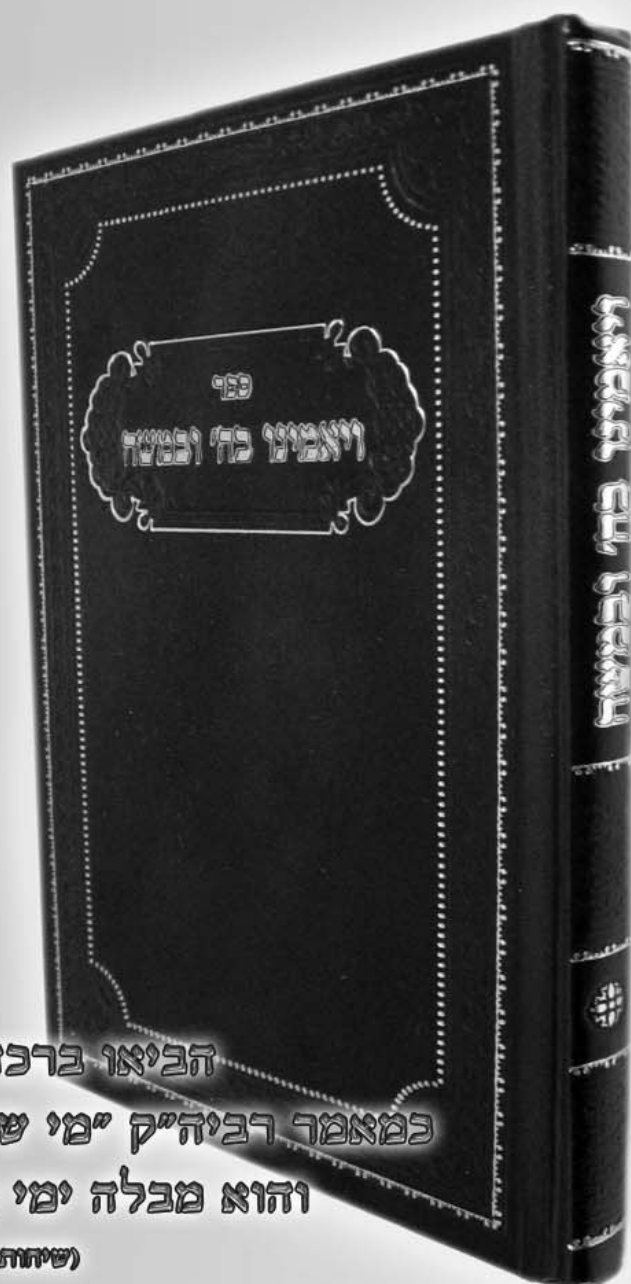
ליקוט בהיר וצה, שווה לכל נפש
בענייני אמונה בהשם יתברך
ובצדיקים

אשר לוקט מספרי רביה"ק
ומוהרנ"ת זי"ע

על ידו נזכה לקיים בעצמנו
דברי רבינו:

"העיקר הוא האמונה,
וצריך כל אחד לחפש את
עצמו ולחזק את עצמו
באמונה"

(ליקוטי מוהר"ן בתרא ה')

הביאו ברכה אל ביתכם
כמאמר רביה"ק "מי שיש לו אמונה חיוו חיים,
והוא מבלה ימי חיוו בטוב תמיד"

(שיחת הר"ן נג')

להשיג בחנויות ספרי ברסלב
הפצה ראשית: 054-842-6884